

قوه قضائیه

دیوان عدالت اداری

تاریخ ۳/۹/۱۳۸۸
شماره ۴۵۴۸
پیوست

بسمه تعالی

مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۱۵۲۲۲/۱۵۲۲ مورخ ۲۰/۲/۸۵

به پیوست تصویر دادنامه شماره ۲۹۲ مورخ ۸/۶/۸۶

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود.

مدیر دفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری

عشق آبادی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۴۷۹۹/۱۱/۸۶ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۱۹/۹/۸۶

دیوان عدالت اداری

بِسْمِ تَعَالَى
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

تاریخ: ۱۳۸۶/۶/۴

شماره: ۳۹۳

پیوست: ۱

کلاس پرونده: ۶۳۲/۸۴

شماره دادنامه: ۳۹۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۶/۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای علیرضا عرفانی آراء.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ماده ۳۹ آیین نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت.

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی و لایحه تکمیلی آن اعلام داشته است، در ماده ۳۹ آیین نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت مقرر شده است «شرکت مخابرات ایران مختار است در جهت جلوگیری از تضییع حقوق قانونی خود و در صورت لزوم سایر ارتباطات مخابراتی مشترک را تا وصول بدهی و تسویه حساب با اخطار کتبی قبلی قطع نماید. همچنین اقدام مذکور در این ماده در موارد وارد کنندگان خسارت به تأسیسات مخابراتی تسری می یابد.» در این وضعیت شرکت مخابرات به خود حق داده که سایر تلفنهایی که به نام صاحب امتیاز است قطع نماید و هیچ حقوقی برای صاحب منافع در نظر گرفته نشده است. این امر از نظر قانونی و شرعی محکوم به رد است. ۱- شرکت مخابرات حق دارد تلفن بدهکار را صرفاً قطع نماید نه شماره تلفنی که هیچگونه بدهکاری نداشته و صرفاً به نام صاحب امتیاز تلفن بدهکار است. ۲- هر شخصی اگر مدعی طلب یا مالی باشد باید صحت ادعا خود را در محکمه به اثبات برساند. ۳- در بسیار از موارد صاحب امتیاز تلفن بدهکار، دارای چندین شماره دیگر بوده که به مرور زمان آنها را به صورت وکالتی و یا براساس فروش ملک خود به دیگران واگذار نموده لیکن در شرکت مخابرات تغییر نامه صورت نگرفته است و بر اساس ماده ۳۹ مورد شکایت شرکت مخابرات تلفنهای متعلق به این افراد که صاحب منافع هستند را قطع می نماید. بنابراین ماده ۳۹ آیین نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت خلاف قانون و موازین شرعی است و ابطال آن مورد تقاضا می باشد. مدیرکل دفتر حقوقی شرکت مخابرات در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۰۵/۱۱/۶۸۰۳ مورخ ۸۴/۹/۱۵ اعلام داشته اند، ۱- قبول هزینه مکالمات دلیل کافی بر صحت ادعای طلب دولت است و خلاف آن نیاز به اثبات دارد. ۲- سازمانهای دولتی در جهت نیل به هدف تامین منافع عمومی نمی توانند با اشخاص عادی در یک رابطه حقوقی مساوی فرض شوند و به همین جهت آیین نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت که ماده ۳۹ آن مورد اعتراض شاکی است ضمن ارائه خدمات به مشترکین بر حفظ حقوق عمومی و بیت المال در دریافت هزینه خدمات نیز نظر دارد و از باب حاکمیت دولتی، شروطی را بر مشترکین مقرر کرده است و برای رفع هرگونه اعتراض بعدی، مشترکی تلفن ثابت در زمان برقراری اشتراک با امضای

رونوشت برابر اصل است
مدیر دفتر هیئت عمومی
دیوان عدالت اداری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

کارت اشتراک اجرای مقررات و آیین‌نامه‌های مخابرات را قبول و تعهد کرده‌اند. ۴- قرارداد امتیاز تلفن از طرف مشترک در اختیار مستاجرین و یا هرگونه سوء استفاده آنها در اثر سهل انگاری مشترکین بفرض اثبات نمی‌تواند خدشه‌ای بر حقوق عمومی و بیت المال وارد کند. با عنایت به مراتب فوق شکوائیه شاکی فاقد وجهت قانونی است لذا صدور حکم بر رد آن مورد استدعا است. دبیر محترم شورای نگهبان در خصوص ادعای خلاف شرع بودن مورد شکایت طی نامه شماره ۸۵/۳۰/۱۵۲۲۲ مورخ ۸۵/۲/۲۰ اعلام داشته‌اند. موضوع ماده ۳۹ آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت در جلسه مورخ ۸۵/۲/۲۰ فقهای محترم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که خلاف موازین شرع شناخته نشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

الف- به موجب نظریه شماره ۸۵/۳۰/۱۵۲۲۲ مورخ ۸۵/۲/۲۰ فقهای محترم شورای نگهبان ماده ۳۹ آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت خلاف احکام شرع شناخته نشده است. بنابراین موردی برای ابطال ماده مزبور از این جهت وجود ندارد. ب- مطابق ماده ۴ قانون تاسیس شرکت مخابرات ایران، تعرفه خدمات مخابراتی و سپرده و ودیعه و حق الاشتراک و اضافه مکالمات و هزینه تغییر مکان وسایل مخابراتی مشترکین از طرف شرکت تهیه و پس از تصویب مجمع عمومی به موقع اجراء گذارده خواهد شد. علاوه بر اینکه مفاد ماده مزبور ارتباطی با قطع ارتباطات مخابراتی مشترکین ندارد و متضمن حکمی از این باب نیست، اساساً اطلاق مفاد ماده ۳۹ آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن ثابت که مفهم اختیار شرکت مخابرات در قطع ارتباطات مخابراتی فاقد بدهی مشترکین به بهانه جلوگیری از تضییع حق خود در یک مورد خاص می‌باشد، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات مربوط تشخیص داده می‌شود و مستنداً به اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ ابطال می‌گردد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضائی دیوان عدالت اداری

رهبانپور

